

სწილის უსრცელი

სურათებიანი დამატება

გამართვის № 841

31ობა, 21 აპრილი 1905 წ.

ვაჟთის № 2892.

ქვიის უული

ხუმრობა 1 მოქმედებად კორინ-ფუოვისკისა

მომამდენი პირენი

ზალიგნოი—მოხელე. სკელი, მელკოი.

ვილა—მისი ცოლი.

ოლა—ამათი ქალი.

ექიმი.

თიოდოსია—მზარელი დედაცოი.

მოქმედება სწარმოებს ზალიგნოის სახლში.

სცენა წარმოადგენს სახლად სუფთა ოთახს. ავეჯი საშუალო შენა-
ლების ოჯახის შესაფერისა. ავანსცენაზედ დივანი, იმის პირდაპირ მჯი-
და, რომელზედაც წუთით სახეს გრადინი და საპირისღებო საჩუქრს სდებს.
ოთახს სამი კარი აქვს.

გამოსვლა პირმდენი

თიოდოსია და ოლა

(თიოდოსია მარცხენა კარიდან შემოდის, ოლა—შუა კარიდან
და ხელში ორი შარვი უჭირავს).

ოლა. აი მეც მოვედი! აბა, სამზარეულოში წაიღე (შარ-
კებს ასდგებს). ამ შარკში ფევილია, ამაში კილეც—კარაქი.

თიოდოსია. ბატონი ბრძანდებით!

ოლა. დედა სამზარეულოში?

თიოდ. ხორცს ნაყავს კუბატებისთვის.

ოლა. მამა ადგა?

თიოდ. ამრძანდა, მაგრამ, როგორც ვიტყობ, მარცხენა
ფეხზედ აბრძანდა. ისე გაჯავრებულია, რომ... თქვენი მტერი!
(მიდის).

ოლა (შეაშას იხდის). მამა გაჯავრებულია ხომ ავად არ
გახდა კიდე? უნდა წავიდე, გავიგო. აბა, ავერ თეთონ!

გამოსვლა მორცა

ოლა და ზალიგნოი

ოლა (შასს მიეგება). გამარჯობა, ჩემო დიდუბუკლავ!
ზალიგნოი (ხალათი აცვია. გაჯავრებულია). გუბტი, შვილო,
გახედი. უფინ ჯუბა არც კი შევდებოდა, ესლა კი... ისა... რა
ჭკვია?... რომ შევიკარა, გეკონენა, ჩხირზედ ჩამოუტყვევა ტანი-
სამოსიო.

ოლა. ეგ სიგამბრედ გიხდება კიდეც. მაინცა და მაინც
ისეც არ გამხდარხარ, როგორც შენ ამბობ. მართალია, რაც
ავადმყოფობის წინად იყავი, ის აღარა ხარ, მაგრამ მაინც
დიდუბუკლავ ხარ! როგორა გრძობ დღეს თავს?

ზალ. გმადლობ... უკეთა ვგრძნობ, გმადლობ!

ოლა. მაშ ეხლა მეც შეგმძღუბა ძალ-ღონის მოკრეფა:
ხუმრობა საქმე ხომ არ არის, ორს კვირახდელ მეთია შენს
ლოგინთან ვზვიარ!

ზალ. (ღანკვით). ჰო, ჰო, გმადლობ, შენ ისა... დი-
სცენე... მოქმედების მაგისტრის გეკოცო... ჩემო უკუის კო-
ლოფო, მიუღიეთ იმის დაო, მედლი ვერგება... თვალბი ამოვ-
ლილოფებია... ისა... რა ჭკვია? ჰო, ჰო, გმადლობ... მოისვენე!

ოლა. ჰო, მე ჩქარა მოვეკიდები! შენ ეგრე წარმოადგენ,
მამილო, როგორ მიხარია, რომ ეგრე კარგად ხარ. მე ექი-
მისა დიდი მადლობელი ვარ. იმან წამოგაყენა ფეხზედ. მე იმას
ვადმერთბე! შენა, შენც ადმერთებ, ჰა?

ზალ. ჰო, ო... ძალიან! ოცდა-თორმეტჯერ გამსინჯა
და დღემდის კაბეტიც არ მიმოცია. ძალიან, ძალიან კარგი
ექიმა. ჰო, ჰო, ოცდა-თორმეტჯერ გამსინჯა და... ისა... რა
ჭკვია... სად არის დედაშენი?

ოლა. სამზარეულოშია, შენს საყვარელს საქმელს ამზა-
დებს—კუბატებს.

ზალ. კუბატებს... ჰო, ჰო, დაუბახე კუბატებს... ისა...
აი, დასწყევლოს ღმერთმა! დაუბახე დედას...

ოლა (კრავიდან გასძვებს). დიდლო!

ზალ. წაიღე და დაუბახე.

ოლა. ეც საათში (მიდის).

ზალ. (მარტა რომ დარწმუნა, ჩქარა სწარულს მოჰკვება და
რადგან ფექობს). ჰმ... ისა... ბრ... (სარკესთან მივა, ადგეს,
დაჯდეს სარკეზე და შევ ჩახედავს). ჰო... ჰო... ჰმ... ისა...
(ენას გამოჰყოფს და სარკეში სინჯავს) არაფერია... ჩვეულებრი-
ვია. წყეული! სრულიად მომარჩინა! სარკეს თავის ავადმჯედ
დასდგეს, მჯავს გასინჯავს და შემდეგ გააფურთხებს) კარგად ვარ!
(დაის) ოცდა-თორმეტჯერ იყო, თითო მოსვლა მანეთი ღირს,
მაშ სამი თუმანი და ორი მანეთი ერგება... ჰმ... დღეს უკა-
ნასცენელად მოვა, დღეს უნდა გავუსწოროდე, ჩავუხზარალო
ისა... სამი თუმანი და ორი მანეთი... მე კი ფრანგში თავგები
მიხტიან, კაბეტი არ მაბადა, არ როგორც უნდა გვიანგები იტყვიან:
ჰა ზენ სუ. წყეული! ეშმაკი! რამე უნდა მოვიგონო... რო-
გორ მოვიტყე? როგორ გამოვიღე ამ დაწყევლილ მღვდლმარო-
ბიდან? ჰო, ჰო... ამათში ბევრს რამეს მოვიგონებ და მოა-
ხერებ!

გამოსვლა მისამი

ცოლი (დამკვდარული, წინსაფართო შემოდის). რად მეხსილი,
სალილი გინდა?

ზალ. რა სალილი? მე ექიმზედ ვფიქრობ.

ცოლი. ექიმზედ! ავად ხომ არა ხარ?

ზალ. ნეტავი კი ავად ვიყო და! რამდენია ისა... ვიზიტი?

ცოლი. რომელი ვიზიტი?

ზალ. დასწყევლოს ღმერთმა! ვიზიტი კი არა, ფული?

ცოლი. ცოტაა, მაგრამ ოცმანის გავცვლებ.

ზალ. დასწყევლოს ღმერთმა! შენ ისა... რა უნდა მოქცე?

ცოლი. შენ, მგონია, ავად ხარ...

ზალ. ნეტავი კი ავად ვიყო და! ყური მიგდე: მირჩიე,

როგორ მოვხებხარ, რომ ისეც ავად ვახდებ?

ცოლი. რას ამბობ, რას ამბობ!

ზალ. როგორ არ გესმის? დღეს ხომ უკანასკნელად უნდა

მოვიდეს ექიმი და მშასადავ... რა ჭკვია? ოცდა-თორმეტი
ვიზიტი, თითო მანეთად ღირებულო, შეადგენს ოცდა-თორ-
მეტს მანეთს. და უნდა მივცე... მაგამ, ვინ მომიჭკვავ? სი-
დან გათოთხარო? მაშ, ისა... აი დასწყევლოს ღმერთმა!

ცოლი. ჰოოოო, მე გიღამვიწყდა კიდეც! რა ვქნათ?

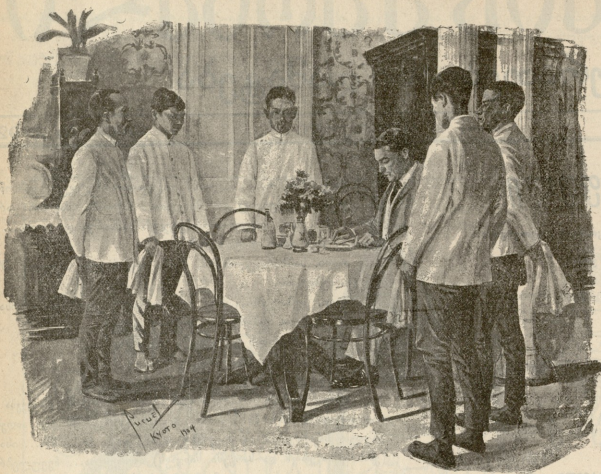
ზალ. მადლობა ღმერთს, მიხვდი!

ცოლი. სხვა სახლში გადავიდეთ!

ზალ. რა სულელი რამა ხარ! გადავიდეთ! ექიმის მოსვ-

ლამდის ნახევარი საათი-და დარჩა და შენ კი ამბობ, გადა-
ვიდეთო. ნახევარს საათში გადასვლა შესაძლებელია? განა ამ
დროში შეუძლია ვისმეს დამაწავ? (სასის შექვდავს) მალე ორი
საათი შესრულდება და ჩვენ კი ევრაფერი მოვიგონეთ. (სტე-
ნისს ექიდან წარის წამოსმისა, ზალიგნოი ჩავდებ) ე... ე... ისა...

ი ა ს ო ნ ი ი ს ც ხ ო ვ რ ა ე ბ ი ლ ა მ

იაპონია.—სსტუშოში.

ცოლი. გავიდა!

ზალ. არა, როგორია! მამასე, ისა... მე მოვეკვები. დედაცოცო! შენ მოეზაღე ისა... სატირლოდ. იტირე, იყვირე, მოსტევი, მე კი ისა... დროებით მოვეკვები... მე, პაციენტი, ფეხებს ვავიწმე... ექიმი სირცხვილით დიიწის და, რასაკვირველია, ფულს არ მოგვბოხს და გაიქცევა, მე კი, ისა... გავცოცხლდები! ჰა? როგორი ხრიკია?

ცოლი. მშენებია! (ზანს ხმას ისმის).

ზალ. განუსვენე, უფალო, მონასა შენსა!

თეოდოსიას ხმა (გარედან). შინ გახლავთ, მობრძანდით...

ზალ. ვეკვები აი! (გარბის დეანსკენ, წეება, ფეხებს გასწვავს და თავს ჩამოკიდებს ცოლს) დაიწე ტირილი! ხმა-მელა! (ცოლი ტრია).

ვილა! ვინ არის? თუ ექიმი, უთხარით, რომ სახლში არა ვარ...

ცოლი (შუა კარებიდან გასძახებს). თეოდოსია, ვინ დარეკა? თეოდოსიას ხმა (გარედან) წყალი მოიტანეს.

ზალ. (თავისუფლად ამოიწმეებს). ფუ-უ, როგორ შემიზინდა!

თეოდ. (კარებში გამოჩნდება. ზელები ფეჭავთ აქვს მოსყრდელი) ქალბატონო, კუბატები მზად გხლავთ და წყალიც დლუს. (დაიშლება).

ცოლი. მოვიდვიარ! (ქმარს) შენ მანამ იფიქრე და მეც ეხლავე მოვიალ. კუბატებს... (გადის).

ბაგონვლა მხოვთი

ივინევე, ოლა, შამდეკ ექიმი და თეოდოსია.

ოლა (შეშობრის). ექიმი მოვიდა! (დაიანხავს მტრადს დედას). რა დავებართა? (დედა თავს აჩეებს და ზადებინაზედ უთითებს. ოლა მამას მოუსწოდებებს) მამილო, რა დავებართა დედან? (ზადებინო ხმას არ იღებს. ოლა არ უსვენებს) მამილო!

ბაგონვლა მხოვთი

ზალივინო, შემდეკ ცოლი.

ზალ. სულელია! აქ მე ამ გაკირვებაში ვარ და ის კი კუბატებს ამზადებს... (ტუზებს ილოვას) თუცა ისა... რა ჰქვია?... გემრიელი საჭმელი კია კუბატები... წიწკით და ერბოთი... (სერწეეს ჰელავს) გემრიელია! (სათი ორს დარეკავს; ზადებინო შეტება) საუშედურო საათია! ეხლავე მოვა და ისა... (ჩქარა სიარულს მიჰყვება და რადანს ბუტბუტებს).

ცოლი (შეშობა, ზეღში სიგრა უჭირავს, რაშეღ-ზეღე კუბატები აწევა). როგორა სჯობია, ეხლავე მოვებარშო, თუ მოვიცადო? (ქმარს დასდევს). მითხარი, ეხლავე მოვებარ...

ზალ. (სწრაფად მობრუნება ცოლისკენ და დაიფიქრებს). მოვიფიქრე! (ცოლი შიშით შეჭკაივებს და სიგრს ზელიდან კავდებს).

ზალ (ზეღების ფშეტით). მოვიგონე! მოვიფიქრე! (სიგრს მიჰყვება) წარმოადგინილი მაქვს ექიმის უსიამოვნო სახე! ჰა-ჰა-ჰა!

ცოლი (კარებისკენ უკან-უკან იწეებს). ხალხო, გავიდა!

ზალ. (სიგლით). ჰა-ჰა-ჰა! მოვეკვები, უტეველად მოვეკვები!

იაპონია.—ანასიაბა_თავაშში.

ზალ. (გუნძრეულად). ი. ავი დამნებე, მოვეკვდი! ოლა. რაო?

ზალ. ოლა, მოეხეი შენს საქმროს. (იქით) ეხლავე მო-
ჭურცოლაი.

ოლა (ქეპის უღვზედ ჩამოეკიდება). ოპ, რა ბედნიერა ვარ.

ზალ. ჩემო სიძვე! (ჭკოცნის).

ცოლი. სიძვე! (ჭკოცნის).

თეოდ. (შემოადის, ხელემა ფეჭავლით აჭვს მისგრიადი) ქალ-
ბატონო...

ზალ. ცოლი და ოლა (ერთად ამბობენ). თეოდოსია, ქეპის
მადლობა მოახსენე. ამან გააკოცლა ბატონი!

ზალ. (თეოდოსიას ხელს ჭკვრეს და ქეპთან შავეგებს). მო-
ხევი, მაგრა მოეხევი! მანეთს მოგკებს.

თეოდ. გმადლობთ, ბატონო, მოლი ერთი ვაკოცო!
(მოეხევა ქეპს და სხეებთან ერთად ჭკვრენის).

ექ. (თავს გაანთავისუფლებს) არიქა, მიშველით! ორ-
(სტენაზედ დარბის და ქუდს ექებს. სხეება ეფერადილთ უკან დასდევ-
ვენ და უეხებთან: ქეპიო, მხსნელა! სიძვე! აქ მოდა. მოდა მო-
გეხეო. ქეპიო ბოლას გარბის).

ოლა. } ერთად. { საღ მიზნავთ? ქეპიო, ქეპიო!
ცოლი. } უსადილოდ ვერ გავიშვებთ!

ზალ. ვიზიტების ფული? ოკდა თორმეტი მანეთი დაგა-
ვწყლათ? მიიღეთ! თეოდოსია, დაიკიერ...

თეოდ. ეხლავე! (გარბის).

ზალ. (მეტყვებდ ხელემა იღებს და იფინის. მას ბას აძლევ-
ენ ცოლი და ქალი) გაიქცა! სანაძლოდ დაღებ, რომ ბე-
ნისა... ფეხი არ შეშოსდგას. რა კარგად მოიგონე! ჩემო შეი-
ლო, ღირსი ხარ, ისა... კოცნის... გმადლობ! შენ გადამარჩინე
ოკდა-თორმეტი მანეთი!
(თეოდოსია შემოადის).

ეველანი. რა?

თეოდ. წავიდა... სულ
იფურთხებოდა... (სიცილი).

ზალ. ეშა ვაშა! ოკდა-
თორმეტი მანეთი დაინა-
რსუნეთ!

თეოდ. ღღის ვისადი-
ლებთ, თუ არა?

ზალ. სადილი? მოიტა-
ნეთ. ამისთანა ცხარე ბრძო-
ლის შემდეგ უნდა ძალ-
ლონ მოვიკრიბოთ. (ხაღსს)
აი, სა შუალემა ქეპის ფუ-
ლის შენარჩუნებისა! მო-
ინმარეთ!

ცოლი. წამოდი, შიმშო-
ლით დაიხიბოები.

ოლა. შამა, ქალებს ხე-
ლი მოკიდი.

ზალ. (ქაღების წინ ფეხებს
გაფხუცებს) Mesdames,
ხელი უბოძეთ მეკლარს!
(ხელა-ხელ გარდალება მი-
ჭევენ. უუღანი იფინან და
სასადლო ოახსმა გადას).

ფარდა

დ. დეკანოზივილი

— ეო, შარტოსანო, სადა ჭკერი შავს?... ცოტა მოიგლე მანე, უწინაღურებისათვის გაეუვნან
მიღება, რომ შარდაპარ წუღამი ჩაიტანოს ეგ საგაეო.

რ. ბაქრაძე

ტფილისის ქუჩებზე

რედაქტორ-გამომცემელი ალ. ზ. შაბადაძე